

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΗ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1951

ΑΡΙΘ. 8

ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΩΝ ΝΑΩΝ Η ΑΠΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Εὐσεβείς και φιλοπάτριδες Ἕλληνες,

Ὁ Πόλεμος, ἡ Κατοχή καὶ ἡ Ἀνταρσία, πλὴν τῶν ἄλλων καταστροφῶν καὶ τῶν ποταμῶν αἵματος, δὲν ἐσεβάσθησαν οὔτε τὰ ἱερά καὶ τὰ ὄσια. Ὀκτακόσιοι Ναοὶ υπέστησαν τὰς συνελείας τῆς ἐξολοθρευτικῆς τῶν μανίας καὶ κατάκεινται εἰς ἐρείπια. Πᾶς τις ἀντιλαμβάνεται εὐκόλως τί σημαίνει τοῦτο. Ὀκτακόσιοι Συνοικισμοὶ εὐρίσκονται σήμερον ἄνευ ἐκκλησίας, δηλαδὴ τὸ ἐν δέκατον τῶν Ἑλλήνων τῆς υπαίθρου στεροῦνται τῆς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας, στεροῦνται τῆς παρηγορίας, τῆς ἀπορροῦσης ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν κατάνυξιν, στεροῦνται τοῦ ψυχικοῦ τῶν ἄρτου.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀποψις αὐτῆ τῆς ψυχικῆς τῶν χριστιανῶν σωτηρίας καὶ τῆς ἀντλήσεως παρηγορίας καὶ θάρρους διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν τῆς ζωῆς, εἴπερ ποτὲ σκληρῶν σήμερον. Οὐχὶ ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀμύνης. Πόσον ρευστὸς καὶ τεταραγμένος εἶναι σήμερον ὁ κόσμος οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀγνοῇ, ὅτι οἱ ἐπικρατέμενοι κίνδυνοι εἶναι ἀπειλητικώτεροι εἰς μερικὰ νευραλγικὰ σημεῖα τῆς ὑψηλοῦ. Ἐν ἐκ τῶν νευραλγικῶν αὐτῶν σημείων εἶναι αἱ βόρειαι περιοχαὶ τῆς προσφιλοῦς μας Πατρίδος, ὅπου ἀκριβῶς ἐμφανίζονται καὶ αἱ περισσότεραι καταστροφαι Ἱερῶν Ναῶν, οὐχὶ βεβαίως τυχαίως οὐδ' ἀσκόπως.

Διότι ἐγνώριζον καὶ γνωρίζουν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ Κιβωτὸς τῆς σωτηρίας τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ Προμαχὼν τοῦ Ἔθνους ὑπῆρξε πάντοτε καὶ εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Εἰς

τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν ἐστηρίχθη καὶ ἐσώθη ὁ Ἑλληνισμός, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἕλληνες διέσωσαν τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ τὴν γλῶσσάν των. Ἴδου ὁ λόγος τοῦ μίσους τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κινδύνων τούτων οὐδεμία ὑλικὴ προσπάθεια εἶναι ἀποτελεσματικὴ. Ἀπαιτεῖται θώραξ πνευματικὸς καὶ ἠθικός. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ χαλυβδωθῇ ἡ συνείδησις ἄνευ Ἐκκλησίας, ἄνευ Θρησκείας; Ἐτι πλέον: Φαντασθῆτε τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν τῶν παραμεθοριῶν πληθυσμῶν, οἵτινες ἀκούουσι τοὺς κώδωνας τῶν ἐκκλησιῶν τῶν πέραν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος χωρίων ἠχοῦντας ἀπὸ υπερέφανα κωδωνοστάσια, αὐτοὶ δὲ στεροῦνται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπολύτως ἐπιβεβλημένου χριστιανικοῦ ἀγιασμοῦ εἰς τοὺς γάμους, τὰς βαπτίσεις, τὰς κηδείας, διὰ τὴν τέλει τῶν ὁποίων ἐν υπαίθρῳ ἢ εἰς πρόχειρον παράπηγμα ἀγωνιωδῶς ἀναμένουσι τὴν ἐμφάνισιν ξένου ἱερέως. Καὶ ὅμως προσπαθοῦμεν νὰ τοὺς πείσωμεν, καὶ πρέπει νὰ πεισθῶσι, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὅτι πέραν τοῦ Παραπετάσματος κατηργήθησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν ὅλαι αἱ ἀνθρώπιναι ἀξίαι καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὴ ἡ στοιχειώδης θρησκευτικὴ ἐλευθερία.

Διὰ ταῦτα εἶναι εὐνόητον, ὅτι ἡ ἀνέγερσις τῶν ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ βεβαίως πρώτιστα καθήκον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ συγχρόνως ἀποτελεῖ καὶ υπερέτατην ἀνάγκην καὶ συμφέρον τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, υπαγορευόμενον ὄχι ἀπλῶς ἀπὸ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπερτάτη ἔθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάγκη ἢ ἀνοικοδόμησις τῶν κατεστραμμένων ναῶν: ἢ ἀπὸ ραδιοφώνου Ἐκκλησίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.— *Γεωργίου Σωτηρίου* Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀκαδημαϊκοῦ, Ἡ Ἐκκλησία εἰς τοὺς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας καὶ ἡ ἰδέα τοῦ Γένους (συνέχεια).— *Ε. Γ. Μ.* Ἡ ἐν τῷ Τριφδίῳ χριστιανικὴ χαρὰ.— Ἐπιτροπὴ Ἑορτασμοῦ Ἀποστόλου Παύλου.— Ἐπιτροπὴ σχέσεων καὶ βοηθείας.— *Παρατηρήσεων Στήλη*: Ψυχικὴ ἐνότης.— Εἰς Ἱεροσόλυμα.— Ἡ «Ἐκκλησία».— Ἡ ἀπήχησις.— Ὁ λόγος τοῦ Ἀμβωνος.— *Χρονικά.*

τὴν ἐπιβαλλομένην κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς τονώσεως τῆς ἔθνικης καὶ κοινωνικῆς ἀμύνης.

Ἀπὸ τὰς σκέψεις ταύτας ὀρμώμενος, πρὶν ἢ ἀπευθυνθῶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν εὐσεβῆ καὶ φιλοπάτριδα Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ζητήσω τὴν ἄμεσον βοήθειάν του, ἀναλογιζόμενος τὰς δυσκόλους στιγμὰς, τὰς ὁποίας διέρχεται, προσεπάθησα νὰ ἐπιτύχω λύσιν τοῦ προβλήματος διὰ τῶν κοινῶν πόρων, τῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ ἀνασυγκρότησιν, φρονῶν ὅτι οἰαδήποτε ἀνοικοδομήσις καὶ ἀνασυγκρότησις ἀκριβῶς ἐκ τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῆς ψυχικῆς ἀναμορφώσεως ἔδει νὰ ἀρχίσῃ. Ἀπηυθύνθημι πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Ἐκρούσα ὅλας τὰς θύρας. Ἐδέχθημι πλῆθος ὑποσχέσεων καὶ καλῶν λόγων. Ἀτυχῶς αἱ προσπάθειαι μου ἀπέβησαν μάταιαι. Δὲν εὐρον ἐπαρκῆ κατανόησιν, ἥτις θὰ μετέτρεπε τοὺς καλοὺς λόγους εἰς καλὰ ἔργα. Εἶτε διότι οἱ ἀρμόδιοι ἔκριναν ἐπιτακτικωτέρας ἄλλας ἀνάγκας, εἶτε διότι συνεμερίσθησαν τὰς ἀποψεις τῶν μεγάλων Φίλων καὶ Εὐεργετῶν μας, οἵτινες εἶναι εἰθισμένοι ἐκ τῆς μεγάλης τῶν Πατρίδος νὰ θεωρῶσι τὰ προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἔχοντα ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα καὶ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, δὲν προώθησαν τὸ ζήτημα.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κρίνουσα ὅτι ἀναβολὴ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἐγκυμονεῖ τρομέρους κινδύνους διὰ τὸ ἄμεσον μέλλον, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀναλάβῃ αὐτὴ τὸ δυσανάλογον πρὸς τὰ ὑλικά της μέσα ἔργον, στηριζομένη εἰς τὴν βοήθειαν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν χριστιανῶν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐξαιτεῖται σήμερον δι' ἐμοῦ. Κατέστη ἤδη εὐρύτατα γνωστόν, ὅτι αὐριον ὀργανοῦται Πανελλήνιος λαϊκὸς ἔρανος.

Πρὸς ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπευ-

θύνεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἐν γνώσει τῶν οικονομικῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας οὗτος διέρχεται. Ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ περισσεύματος ζητεῖ τὰ μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Διότι πιστεύει, ὅτι ἡ γενικὴ συνειδητοποίησις τῆς ἀξίας τοῦ σκοποῦ τούτου ἀποτελεῖ μεγαλύτερον ἴσως ἀγαθὸν ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν. Ἀκολουθοῦσα τὸ δίδαγμα τοῦ Θεανθρώπου Ἰδρυτοῦ της, τοῦ ἐξάραντος τὴν σημασίαν τοῦ ὀβλοῦ τῆς χήρας, θέλει νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν ἀξίαν τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν καὶ δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν ἐκ τοῦ περισσεύματος συνεισφορὰν, ἀλλὰ ζητεῖ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν περικοπήν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν, παρὰ τῶν ἐχόντων ὀλίγα.

Πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τρόπον πληροῦντα τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας, ἀποδεικνύων διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ὑψηλὴν του κλίσιν.

Εὐσεβεῖς καὶ φιλοπάτριδες Ἕλληνες,

Τὴν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν αὐτὰς τὰς ἡμέρας παρατηρεῖτε εἰς τοὺς τοίχους καὶ τὰς προθήκας τῶν καταστημάτων, τὴν βλέπω ζωντανευμένην εἰς τὴν σκέψιν μου ἐκ πάσης γωνίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ πάσης ἐσχατιᾶς τῆς γῆς οἱ Ἕλληνες Χριστιανοὶ κατὰ τὴν αὐριανὴν ἡμέραν συνεισφέρουν μὲ ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν κρημισμένων ἐκκλησιῶν τῶν. Ὅθεν ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ ἀναπέμπω διάπυρον πατρικὴν δέησιν πρὸς τὸν Θεὸν τῶν σωτηρίων ἡμῶν: «ἀγίασον, Κύριε, τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Ὁῦκου Σου».

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας
καὶ ἡ ἰδέα τοῦ γένους

Β'

Ὁ αἰμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσότομος Παπαδόπουλος, εἰς ἀξιόλογον μελέτην του περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κων/πόλεως μετὰ τὴν ἄλωσιν, χαρακτηριστικώτατα γράφει: «ὑπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τὸ ἑλληνικὸν Γένος δὲν εἶρε μόνον τὴν ἐξωτερικὴν του ἐνότητα κατὰ τὴν τουρκικὴν κατάκτησιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τρόπους τῆς ἔθνικης περισυλλογῆς, τῆς ψυχικῆς

ἀναπλάσεως καὶ τῆς ἠθικῆς καθάρσεως· ἀπέκτισεν ἔθνικὴν αὐτοσυνειδήσιν». Καὶ πράγματι τὴν ἔθνικὴν αὐτὴν αὐτοσυνειδήσιν ἐπέτυχε νὰ ἐμπνεύσῃ κατ' ἐξοχὴν ἢ Ἐκκλησία. Ὁ πρῶτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Πατριάρχης Γεννάδιος ὁ Σχολάριος ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς βασιλευούσης ἔγραψεν εἰς ἐγκύκλιόν του πρὸς τὸν ὑπόδουλον λαόν:

«Ἦν σοφὸν τὸ Γένος ἡμῶν, ἔνδοξον, φρόνιμον, γενναῖον· πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ὑποτάξαν εἰς μοναρχίαν· ἀλλὰ νῦν, φεῦ, τῶν κακῶν, τὸ πᾶν ἀπώλετο». Ὁμοίας παροτρύνσεις καὶ ὑπομνήσεις τῆς ἔθνικῆς καταγωγῆς ἀποτείνουν πάντοτε οἱ Ἐθνάρχαι:

«Πρέπον εἶναι, ὧ ἄνδρες Ἕλληνες καὶ τῆς Ανατολικῆς Ἐκκλησίας γνήσια παιδία, (γράφει τὸν 17ον αἰ. ὁ ἀποθανὼν ὡς ἔθνομάρτυς Πατριάρχης Κύριλλος ὁ Λούκαρις εἰς Διάλογον πρὸς τοὺς ὑποδούλους) πρέπον εἶναι, ἂν ἴσως καὶ εὐρισκόμεθα ξεπεσμένοι ἀπὸ βασιλείαν, ἀπὸ πλοῦτη καὶ ἀνάπαισιν, νὰ μὴ προδώσωμεν τὴν εὐγένειαν τῆς Φυλῆς μας».

Ἡ ἔκκλησία ἐφρόντισε ν' ἀκούουν οἱ ὑπόδουλοι εἰς τοὺς ναοὺς τοὺς αὐτοὺς ὕμνους, ὡς ἤκουον αὐτοὺς καὶ πρὸ τῆς ἀλώσεως, ὅταν ἦσαν ἐλεύθεροι, συνδεδεμένους μὲ τὰ κατὰ βαρβάρων περικλεῆ κατορθώματα τῶν Χριστιανῶν Βασιλέων· τὰς αὐτὰς εὐχὰς καὶ δεήσεις ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὸ τὴν Σημαίαν τοῦ Σταυροῦ εὐσεβῶν βασιλέων ὡσάν νὰ ἦσαν ζῶντες ἀκόμη.

Ὁ λαὸς ἔζη ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ἐκκλησίας—καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος του—μὲ τὰς ἀναμνήσεις του καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπελευθερώσεως. Καὶ ἡ ἐλπίς αὐτὴ ἀντικατοπτρίζεται εἰς τὰς λαϊκὰς παραδόσεις ποὺ ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ἀλώσεως, τὰς ἀναφερομένας πρωτίστως εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλ. τῆς Βασιλευούσης. Ἡ παράδοσις περὶ τῆς διακοπείσης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀλώσεως λειτουργίας εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἢ εἰς τὸν βυθὸν τῆς Προποντίδος εὐρισκόμενη Ἁγία Τράπεζα, διαρκῶς κινουμένη πρὸς τὴν ξηράν, ὁ μαρμαρωμένος Βασιλιάς, караδοκῶν ἀπὸ τῆς Κρύπτης του εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν τὴν στιγμὴν τῆς ἐκδιώξεως τῶν Τούρκων ἀπὸ τὴν Πόλιν, εἶναι παραδόσεις ἐμπνεόμεναι καὶ διδασκόμεναι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐὰν φυλλομετρήσῃ κανεὶς παλαιὰ Εὐχολόγια, θὰ ἴδῃ εἰς τὰς τελευταίας σελίδας τῶν νὰ παρατίθενται ὑπὸ τύπον κρυπτογραφημάτων μὲ βραχυγραφίας καὶ ἐπιμήσεις χαραγμένοι δῆθεν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μ. Κων(στ)ίνου χρησιμοὶ παρηγορητικοὶ περὶ μελλούσης ἀπελευθερώσεως τοῦ Γένους, ἀναμειγμένοι μὲ τὴν ἐλπίδα βοηθείας «τοῦ ξανθοῦ Γένους», ὡς ἦτο τότε διαδεδομένη ἢ τοσάκις διαψευσθεῖσα καὶ ἐκ ρωσικῶν πολιτικῶν λόγων ὑποθαλαπομένη ἐλπίς, ὅπως

ἦτο καὶ ὁ εἰς τοὺς ἐσχάτους τουρκικοὺς χρόνους (18ον αἰ.) ἀναφανείς Ἀγαθάγγελος, προφητικὸν δῆθεν βιβλίον μὲ ὁμοίους χρησμούς περὶ μελλούσης ἐλευθερίας τοῦ Γένους καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, χρησμούς, παραμυθοῦντας τοὺς ὑποδούλους.

Ἡ Ἐκκλησία συνεκράτησεν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας τὸν ὑπόδουλον Ἑλληνισμόν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐξισλαμισμού, τὸν ὁποῖον ὑπεβοήθη ἡ φρικτὴ θέσις τῶν ὑποδούλων ὑπὸ τὴν τουρκικὴν τυραγνίαν, καὶ τὸν παρώτρυνε νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν πίστιν του καὶ τὸν ἔθνισμόν του. Καὶ τὸ σάλπισμα τοῦτο τοῦ Κλήρου συνετέλεσε ν' ἀναφανῆ νέφος Νεομαρτύρων, οἵτινες ἐθυσίασαν τὴν ζωὴν των ὄχι μόνον διὰ τὴν θρησκείαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς, ἀναδειχθέντες ἀληθεῖς ἔθνομάρτυρες. Τοιοῦτοι δὲ ἦσαν καὶ λαϊκοί, κυρίως ὅμως κληρικοί, διδόντες πρῶτοι αὐτοὶ τὸ παράδειγμα καὶ ἐψυχοῦντες τοὺς τρομοκρατημένους ὑπὸ τῶν Τούρκων ὑποδούλους. Ἀρκεῖ νὰ ὑπενθυμίσω ὀλίγα μόνον ὄνόματα Κληρικῶν ἔθνομαρτύρων κατὰ τὴν φρικτοτέραν περίοδον, τὸν 17ον καὶ 18ον αἰ.

Ὁ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου ἐπίσκοπος Σεραφείμ σουβλισθεὶς τῷ 1601 κατὰ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ Διονυσίου Ἀτρίσης. Οἱ Πατριάρχαι: Κύριλλος ὁ Λούκαρις, στραγγαλισθεὶς ὑπὸ τῶν Γιαννιτσάρων τῷ 1638, Παρθένιος ὁ Β' καὶ Γαβριὴλ ὁ Β' ἀπαγχονισθέντες τῷ 1657 ὁ α' καὶ τῷ 1659 ὁ β', ὁ Μητροπολίτης Κορίνθου Ζαχαρίας μαρτυρικῶς θανατωθεὶς τῷ 1684, ὁ Λακεδαιμονίας Ἀνανίας ἀποκεφαλισθεὶς ἐν Μυστρᾷ τῷ 1767, καὶ ὑπὲρ πάντας ὁ περίφημος μοναχὸς Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ περιεθῶν Ἡπειρον, Μακεδονίαν, Στερεάν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον, ἰδρύσας 200 καὶ πλέον σχολεῖα, συντέλεσας ν' ἀνασταλῆ ὁ ἀπειληθεὶς τότε ἐξισλαμισμὸς τῆς Ἡπείρου, ὑποστάς τέλος μαρτυρικὸν θάνατον τῷ 1779, δικαίως δὲ ἀνακηρυχθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἅγιος καὶ ἱσαπόστολος.

Τὸ Γένος ὑφίστατο διώξεις, καταλαμβάνοντο οἱ πατριαρχ. ναοὶ (ἄγ. Ἀπόστολοι, Παμμιακάριος), καὶ μόλις κατὰ τὸ 1600 κατεστάλαξε τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Γεωργίου εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Φαναρίου, ἥτις ἀπέβη κέντρον ἐκκλ. καὶ ἔθνικόν τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅπου ἀνεδείχθησαν νέαι ἑλλην. ἀριστοκρατικαὶ οἰκογένειαι, αἵτινες βραδύτερον ἀνεκούφισαν τὸν καταδυναστευόμενον λαόν.

Οὕτω καταρθώθη νὰ γενικεωθῆ τὸ κῆμα τῆς ἀντιστάσεως εἰς τὸν Κατακτητὴν ὄλων τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ, ἔχοντος τοὺς Κληρικοὺς του ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ νὰ γίνῃ ἔκδηλος ὁ πόθος τῆς ἀποτινάξεως τοῦ ζυγοῦ.

Τέλος τὸ κήρυγμα τοῦ ἔθνομάρτυρος Ρήγα Φεραίου καὶ αἱ ὑποθήκαι τοῦ σοφοῦ Κορσῆ εὐρίσκουν παρεσκευασμένον τὸ Ἔθνος ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Κλή-

Ἡ Ἐν τῷ Τριῳδίῳ Χριστιανικὴ Χάρα

Ἐργάφη ποτὲ ὅτι, τάχα, ἡ ὑμνολογία τοῦ «Τριῳδίου» εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπαισιοδόξου θεωρήσεως τῆς ζωῆς ἀπὸ μέρους τῶν εἰς τὰ σκοτεινά τῶν κελλία ἐγκεκλεισμένων Στουδιτῶν, οἵτινες μόνον δακρύων ἀφορμὰς καὶ τύψεως πηγὰς ἔβλεπον εἰς τὸν κόσμον! Νομίζομεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξενεχθῆ ἀδικωτέρα κρίσις περὶ τοῦ ποιητικοῦ ἔργου, ὅπερ ἐν τῷ «Τριῳδίῳ» περιέχεται, καὶ ὅτι τῆς ἀδικίας ταύτης αἰτία δὲν ὑπῆρξεν ἄλλη ἀπὸ τὴν μονομερῆ καί, κάπως, προκατειλημμένην ἐκ τῶν προτέρων μελέτην καὶ τῆς ὅλης διατάξεως τῶν ἀκολουθιῶν τῆς ὥραίας ταύτης λατρευτικῆς περιόδου τῆς ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ κατὰ μέρος περιεχομένου τῶν συνιστῶντων αὐτὰς ἱερῶν ἑσμάτων.

Ἀναμφιβόλως τὸ κυριαρχοῦν πνεῦμα τῶν ἀκολουθιῶν τῶν νηστησίμων ἡμερῶν τοῦ «Τριῳδίου» εἶναι ἡ ἐπὶ τῆ ἀνθρωπίνῃ ἀμαρτωλότητι συντριβή, καὶ σκοπὸς εἰδικὸς τῶν σχετικῶν ἱερῶν ἑσμάτων εἶναι ἡ διέγερσις τῆς πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀποστροφῆς καὶ ἡ πρὸς τὴν σωστικὴν μετάνοιαν καθοδήγησις, ἡ «κατάνυξις» δὲ εἶναι τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τοῖς ἅσμασι τούτοις συναίσθημα, ἐνεκα τοῦ ὁποίου καὶ Κατὰ νυκτὶ κὸν ἀπεκλήθη τὸ ταῦτα περιέχον λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ «Τριῳδίου». Ἀλλὰ δὲν εἶναι μήτε τὸ πνεῦμα, μήτε ὁ σκοπὸς, μήτε τὸ συναίσθημα τοῦ «Τριῳδίου», ἀποτελέσματα μονοπλεύρου, ἀπλῶς, καὶ προκατειλημμένης θεωρήσεως τῆς ζωῆς ἀπὸ μέρους τῶν ἀπαρηθέντων ταύτην μοναχῶν. Πᾶν τοῦναντίον· οἱ ποιηταὶ τοῦ «Τριῳδίου» ἔχουν πλήρη γνῶσιν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πολυποικίλων ἐκδηλώσεων τῆς ἀνθρωπίνης ἀμαρτωλότητος καὶ τῆς ἐκ τούτων ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς δυστυχίας, ὅπως εἶχον καὶ πλήρη γνῶσιν τῆς ἀληθινῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀδιαταράκτου χαρᾶς, τὴν ὁποίαν καὶ εἰς τὸ ἄτομον καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν προκαλεῖ ἡ ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἀπαλλαγὴ καὶ ἡ πρὸς τὸ ἀγαθὸν προσήλωσις. Ὀλόκληρος ὁθεν ἡ «κατανυκτικὴ» ὑμνολογία τοῦ «Τριῳδίου» εἶναι ἀπότοκος τῆς διπλῆς ταύτης γνώσεως καὶ τῆς ζωηρᾶς τῶν ποιητῶν αὐτῆς ἐπιθυμίας, ὅπως διὰ τῆς μετανοίας τοῦ ἀμαρτήσαντος καὶ τῆς δι' αὐτῆς ἐφελκυσμένης θείας χάριτος ἀποδιωχθῆ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἡ πικρία τοῦ κακοῦ καὶ ἐνσταλαχθῆ εἰς αὐτὴν ἡ γλυκύτης τοῦ ἀγαθοῦ. Δὲν εἶναι σκοπὸς τῶν ποιητῶν τοῦ «Τριῳδίου» ὁ θρηῆνος, ἀλλ' ἀπλούστατα εἶναι ἀναπόφευκτος οὗτος διὰ νὰ ἔλθῃ ἀσφαλῆς ἡ θεία εὐδαιμονία καὶ ἡ ἄρρητος χαρὰ, τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει ἡ μετὰ τοῦ Θεοῦ συνδιαλλαγὴ καὶ ἡ ἐκ ταύτης ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ἡρεμία καὶ γαλήνη, ἡ ἐπιτρέπουσα εἰς τὸν οὕτω καθαρθέντα νὰ ἴδῃ τὸ περὶ αὐτὸν κάλλος τοῦ κόσμου καὶ νὰ συναισθανθῆ τὴν βαθυτάτην ἡδονὴν τῆς ἐργασίας τῆς ἀρετῆς. Ὅχι, λοιπόν, ἡ ἀπαισιοδοξία, ἀλλ' ὅλως ἀντιθέτως, ἡ αἰσιοδοξία εἶναι

 ρου καὶ τῶν διδασκάλων τοῦ Γένους ἐξεργάγη
 ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821, πρωτοστατοῦντος καὶ
 πάλιν τοῦ Κλήρου.
 (Ἐπετα τὸ τέλος)

τὸ κίνητρον τῶν ἱερῶν ποιητῶν τοῦ «Τριῳδίου» μᾶς· αἰσιοδοξία περὶ τῆς ἀπειρώς ἀγαθῆς πρὸς τὸν ἀνθρώπον διαθέσεως τοῦ Θεοῦ· αἰσιοδοξία περὶ τῆς, παρὰ τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἀμαύρωσιν, λαμπρότητος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς· αἰσιοδοξία περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, τῆς προκαλούσης τὴν ἀμαύρωσιν τοῦ ψυχικοῦ κάλλους· αἰσιοδοξία περὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ προγεύσεως τῆς θείας εὐδαιμονίας· αἰσιοδοξία περὶ τοῦ αἰωνίου καὶ ἀκαταλύτου εὐτυχοῦς μέλλοντος τοῦ ἀνθρώπου.

Τῆς αἰσιοδόξου ταύτης θεωρήσεως τῆς ἐσωτερικῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ζωηροτάτη καὶ συχνωτάτη εἶναι ἡ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἅσμασι τοῦ «Τριῳδίου» ἀπήχησις, ἧς ἐλάχιστα δείγματα ἀνεφέρθησαν ἤδη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, δὲν παραλείπομεν δὲ καὶ ἐνταῦθα νὰ παραθέσωμεν τινα ἐκ τῶν πολλῶν ἄλλων, τὰ ὁποῖα ἀνά πᾶν σχεδὸν βῆμα δύναται νὰ συναντήσῃ ὁ προσεκτικὸς καὶ ἀπροκατάληπτος μελετητῆς.

«Ἐπανάγωμεν πρὸς μετάνοιαν» λέγει ἐν «Ἰδιόμελον» τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς «Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω», «ἐλπιδὶ χάριτος τῆς καρδίας βεβαιούμενο.» ὅτι,

«βρωθήσεται ἡμῖν
 ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ,
 ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ φωτοφύρῳ
 νυκτὶ τῆς Ἐγέρσεως,
 τὸ ὑπὲρ ἡμῶν
 ἀχθὲν Σφάγιον,

σκότιος λῦον τῆς ἀγνώσιας
 ἐν τῷ φωτὶ τῆς Αὐτοῦ
 Ἀναστάσεως».

Ὅποσιν αἰσιοδόξον διάθεσιν καὶ ἐλπιδοφόρον προσπάθειαν δὲν μαρτυρεῖ τὸ ποίημα τοῦτο!

Ἐπειδὴ δ' ἀκριβῶς τοιαύτη εἶναι τῶν ὑμνωδῶν τοῦ «Τριῳδίου» ἡ διάθεσις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς περιόδου τῶν Νηστειῶν προπαρασκευὴ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν θριάμβῳ καὶ διὰ τῶν λαμπροτέρων ποιητικῶν ἐκφορᾶσεων—ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἶδομεν—ἐξαγγέλλεται· καὶ ἄλλοι μὲν «φαιδρὰ» χαρακτηρίζονται τὰ «προεόρτια τῆς ἐγκρατείας» καὶ «λαμπρὰ» λέγονται τὰ «προοίμια τῆς νηστείας», ἄλλοι δὲ ὡς «τὸ ἔαρ μηνύουσα» χαρακτηρίζεται «ἡ προκαθάριστος ἑβδομάς» τῆς «Τυρινῆς» καὶ ἄλλοι καὶ αὐτὴ ἡ Νηστεία «φαιδρὰ» ἀποκαλεῖται, καὶ ἐνθους ὁ Στουδίτης Ἰωσήφ τονίζει, τὸ πρῶτὸ τῆς Τρίτης τῆς «Τυρινῆς», ὅτι:

«Ὡς ὄρθρος ἐξέλαμψεν
 ἡμῖν τῆς μετανοίας
 ἀκτίνας τὰ προπύλαια
 λαμπρῶς τῆς ἐγκρατείας».

Ἄλλοτε πάλιν (Τρίτη τῆς «Τυρινῆς», ἑσπέρας) ἐν ὥραϊον «Ἰδιόμελον» προτρέπει τοὺς πιστοὺς, ὅπως «περιχαρῶς» δεχθῶσι «τὸ θεόπνευστον διάγγελμα τῆς Νηστείας», παρασνευαζόμενοι «εἰς προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐγέρσεως Χριστοῦ», καὶ ἀλαχοῦ προτρεπέμεθα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑμνωδοῦ ἵνα,
 «δεξάμενοι τὸ δῶρημα
 τῆς Νηστείας

*δοξάσωμεν τὸν Δόντα
εἰς σωτηρίαι.*

Καὶ περαιτέρω, «*φωτοφόροι*» ὀνομάζεται ἡ Νηστεία καὶ προσφέρουσα ἡμῖν «*χαρισμάτων ἐνθέων κρατῆρο*», «*θείος*» δὲ ἀποκαλεῖται ὁ «*καιρὸς*» ταύτης καὶ «*ἀγία*» ἢ «*ἡμέρα*» τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ καὶ προτροπέμεθα, εἰδικώτερον, τῇ παραμονῇ πλεον τῆς «*ἀγίας*» ταύτης ἡμέρας, ὅπως «*μὴ στυγνάσωμεν*», ἀλλὰ

*«τὸν τῆς Νηστείας καιρὸν
φαιδρῶς ἀναρξώμεθα.»*

Καθ' ἐκάστην, ἔπειτα, ἑβδομάδα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀπαντῶμεν εἰς πλείστα ὅσα ἕματα τοῦ Τριωδίου τὰς αὐτὰς συστάσεις ὑπὸ διαφόρους ὠραίας ἐκφράσεις, οἷαι αἱ ἐν ταῖς ἐπομένους στίχοις:

*«Τὴν πάνσοπιον ἐγκράτειαν
ἐναρξώμεθα φαιδρῶς...»*
(Καθαρὰ Δευτέρα, πρωτὶ)

*«Τὰ τῶν Νηστειῶν
νῦν δισέβδομα
φαιδρῶς ἐναρξώμεθα
τελοῦντες...»*

(Α' Κυρ. ἑσπέρας)

*«Νηστείας ἐναρξάμενοι
ἑβδομάδος τῆς τρίτης,
τὴν Τριάδα τὴν σεπτὴν
ἐδημησάμεν οἱ πιστοὶ
τὸ ἐξῆς περιχαρῶς
διανύοντες...»*

(Β' Κυρ. ἑσπέρας)

*«Υπερμεσάσαντες ταύτην
τὴν ἱερὰν τῆς Νηστείας περίοδον
πρὸς τὸ μέλλον ἐν χαρᾷ
διενθυδρομήσωμεν...»*

(Δ' Κυρ. ἑσπέρας)

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Ε. Γ. Μ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Αἱ ἐτοιμασίαι διὰ τὸν Ἑορτασμόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου προχωροῦν μὲ γοργὸν σχετικῶς ρυθμόν.

Ἡδὴ ἠτεμάσθη πρόχειρον πρόγραμμα τοῦ Ἑορτασμοῦ μὲ ἀκριβῆ καθορισμὸν τῶν διαφόρων λεπτομερειῶν τοῦ Ἑορτασμοῦ, τὸ ὅποιον, ἐκτυπωθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀπεστάλη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς πληροφориάν τῶν ἐνδιαφερομένων Ἐκκλησιῶν καὶ θεολόγων. Ἡ καλλιτεχνικὴ ἐκτύπωσις τοῦ ὀριστικοῦ προγράμματος, ὡς καὶ τουριστικοῦ λευκώματος διὰ τοὺς προσκυνητάς, συντελεῖται προσεχῶς. Ὡς γνωστὸν ὁ Ἑορτασμός θὰ λάβῃ κυρίως μορφήν προσκυνήματος εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια ἐπεσκέφθη καὶ εἰς τὰ ὅποια ἐκήρυξεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἐπίσης ἐτοιμάζεται ὀργάνωσις τῶν διαφόρων συγκεντρώσεων, τελετῶν καὶ ὑποδοχῶν, αἵτινες θὰ γίνον εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Ἑορτασμοῦ καὶ ἰδίᾳ τὰς Ἀθήνας.

Δυστυχῶς αἱ καταφατικαὶ ἀπαντήσεις εἰς τὰς γενόμενάς προσκλήσεις εἶναι περιορισμέναι καὶ περισσώτερον ἀπὸ ὅ, τι ὑπελογίζετο, καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀργοπορίαν τῆς ἀποστολῆς τῶν προσκλήσεων, ἥτις, διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον διάθεσιν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὸν Ἑορτασμόν ποσοῦ, δὲν ἐγένετο ὡς ἔπρεπε ἐνωρίτερον.

Παρὰ ταῦτα, διάφοροι Ἐκκλησίαι Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης ὡς καὶ διάφοροι Θεολογικαὶ Σχολαὶ καὶ θεολόγοι ἐδήλωσαν ἤδη συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐορτάς καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν τελευταίων παρεκάλεσαν ὅπως προσκληθῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐλευσομένων ἀναφέρονται ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, τῆς Μεθοδιστικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς, ἄλλων Ἐκκλησιῶν Εὐρώπης, Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας, καὶ Νέας Ζηλανδίας, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα γνωστῶν θεολόγων, ἰδίᾳ τῆς Εὐρώπης.

Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς ἐδήλωσαν ἀδυναμίαν συμμετοχῆς.

Ἀρνησιν συμμετοχῆς ἐδήλωσε καὶ τὸ Βατικανόν, πορῆον ὡς λόγον παρεμβαλλομένας ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δυσχερείας εἰς τὴν διευθέτησιν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς μονομερεῖς ἀπαιτήσεις τοῦ Βατικανοῦ.

Προσεχῶς θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Ἐκκλησίαν» τὸ πλήρες κείμενον τοῦ Προγράμματος τοῦ Ἑορτασμοῦ, ὡς καὶ πλήρης κατάλογος τῶν συμμεθεξομένων εἰς τὸν Ἑορτασμόν.

Ἐπίσης ἐτοιμάζεται ὁρατόριον ἐκ μέρους τοῦ μουσουργοῦ κ. Πετρίδου μὲ θέμα «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος», τὸ ὅποιον θὰ δοθῇ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀποστόλου, παρουσίᾳ τῶν ἐπισήμων εἰς τὸ Θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ

Αἱ ξέναι Ἐκκλησίαι, ἰδίᾳ Ἀμερικῆς, Νέας Ζηλανδίας καὶ Αὐστραλίας, ἐξακολουθοῦν ἀποστέλλουσαι διάφορα εἶδη ρουχισμοῦ καὶ τροφίμων διὰ τοὺς ἀπόρους, τοὺς ἐνδεεῖς ἱερεῖς καὶ τὰ ἱδρύματα.

Ἐκ μέρους τοῦ κεντρικοῦ Γραφείου τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν Γενεῦς εἰδοποιήθη ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀμιλκας Ἀλιβιζάτος, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀφικνεῖται τὸ μέγα πιεστήριον (ἀξίας 22.000 δολλαρίων), τὸ ὅποιον θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βᾶσιν τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ χώρος τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ τυπογραφείου εἶναι ἤδη ἔτοιμος εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐλπίζεται δὲ ὅτι προσεχῶς, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Καθηγητοῦ Κ. Βασιλείου Βέλλα, θ' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία αὐτοῦ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἦλθεν ἐκ Γενεῦς ὁ κ. Ρίης Διευθυντὴς τοῦ τμήματος προσφύγων τοῦ οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅστις μετὰ σύσκεψιν μετὰ τοῦ ἐδῶ παραμένοντος ὑπαλλήλου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου διὰ τοὺς πρόσφυγας κ. Κίγκ καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Ἀλιβιζάτου καθώρισε τὸν τρόπον τῆς περαιτέρω περιθάλψεως τῶν ἐκ Ρωσίας καὶ ἰδίᾳ ἐκ Ρουμανίας προσφύγων.

Προσεχῶς ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ἡ Ἰνδὸς Δις Τσάκω, διευθύνουσα τὸ τμήμα γυναικῶν τοῦ οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Δις Τσάκω, ἀνήκουσα εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἰακωβητικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἰνδιῶν, θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν συμβολὴν τῶν γυναικῶν εἰς τὰ ἔργα κοινωνικῆς προνοίας τῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούλιον ἀφικνεῖται ὁμᾶς ἀντιπροσώπων τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν, Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης, πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ γινομένου ἔργου κοινωνικῆς προνοίας διὰ τῆς ἀποστελλομένης ἐκ μέρους τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν βοήθειας καὶ ἰδίᾳ τοῦ μονίμου γεωργικοῦ καὶ κτηνοτροφικοῦ Σταθμοῦ ἐν Ἰωαννίνοις, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Σάουερ, τῆς «Ἐκκλησίας τῶν Ἀδελφῶν». Ἡ ὁμάς μετὰ δεκαπενθήμερον διαμονὴν ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Γιουγκοσλαβίας, εἰς τὴν ὅποιαν παρομοίᾳ παρέχεται βοήθεια.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ψυχική ένότης.

Ὅταν ὁ Πρωθιεράρχης τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ἠτένιζεν ἐν ἄλλει ψυχῆς πρὸς τὸ πρὸ αὐτοῦ ὑψούμενον μέγιστον πρόβλημα τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν ὀκτώ ἑκατοντάδων κατεστραμμένων γαῶν τῆς ὑπαίθρου, ἀδιστάκτως ἀπεφάνισε νὰ ἐπιστρατεύσῃ τὸν ἀνεκτίμητον παράγοντα τῆς εὐσεβοῦς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐτοιμότητος πρὸς συντέλεσιν ἔργου ὑψίστης θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς σημασίας. Τῆς πανελληνίου ταύτης προθυμίας τεκμήρια πάμπολλα φέρει εἰς τὰς σελίδας τῆς ἡλληνικῆς ἱστορίας, τούτων δὲ πείραν ζωηροῦτάτην ἐκ συγχρόνων παλλαϊκῶν ἐξορμήσεων καὶ ἡ νῦν ἔχει γενεά, σύσσωμος ἐν ψυχικῇ ἐνότητι ὑπεριότη μετασχοῦσα τοῦ «δέματος ἐπαναπατρισμοῦ», ἵνα ὁ λόγος περιορισθῇ εἰς μόνην αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὡς τὴν μάλιστα πρόσφατον. Τὴν αὐτὴν καὶ ἔτι συντονωτέραν ἐνιαίαν σπουδὴν ἐπέδειξεν ἡ εὐσέβεια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὡς εἰς ἄνθρωπος συγκινηθέντος καὶ αὐτὸν τῆς χήρας τὸν ὀβολὸν προσεγγόντος πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν οἰκῶν τοῦ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἡ κακότης τῶν καιρῶν ἐκρήμνισεν εἰς ἐρείπια.

Εἰς Ἱεροσόλυμα.

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἡ ὁρθόδοξος ψυχὴ βαίνει κατηφῆς τὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἄγουσαν δ' αὖ νὰ συνοδεύσῃ τὸν Κύριον βαδίζοντα πρὸς τὸ πάθος τοῦ Γολγοθᾶ τὸ κορυφούμενον εἰς τὸν σταυρικὸν θάνατον, καὶ ἔπειτα νὰ μετάσχῃ τῆς ἀφάτου ἐπὶ τῇ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσει αὐτοῦ χαρᾶς. Φαινομενικὸς ἄλλως εἶνε ὁ μεταξὺ τοῦ σταυροῦ θανάτου τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καὶ τῆς Κυριακῆς Ἀναστάσεως χωρισμὸς, διότι ἐν τῇ πραγματικότητι ἀμφότερα ταῦτα τὰ γεγονότα ἐμφανίζονται δύο ὄψεις τοῦ αὐτοῦ γεγονότος. Τὸ ἐνιαίον δὲ τοῦτο γεγονός εἶνε ἡ κατὰ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου συντέλεσις τῆς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας λυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου τοῦ Θεοῦ κατὰ δύο στάδια γενομένη: τὸ τῆς ἐκουσίας σταυρικῆς θυσίας, καθ' ἣν ὁ Θεάνθρωπος «ἔδωκε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν», καὶ τὸ τοῦ κατὰ τοῦ θανάτου θριάμβου διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ θανατωθέντος. Οὐδέτερον αὐτῶν ἄνευ τοῦ ἑτέρου δύναται νὰ ἐξηγηθῇ, ἐντεῦθεν δ' ἐν τῇ εὐαγγελικῇ ἱστορίᾳ δόακίς ὁ Κύριος προέλεγε τὰ τῆς προσεχοῦς θανατώσεώς του, συνανέφερεν ἀχωρίτως καὶ τὴν διὰ τῆς ἀναστάσεώς του κατατρόπωσιν τοῦ θανάτου. «Ἀπέθανε καὶ ἀνέστη», ἐπαναλαμβάνει καὶ ὁ ἀπ. Παῦλος. Ἡ Μεγάλη Παρασκευὴ εἶνε προπαρασκευὴ πρὸς τὸ Πάσχα, καὶ τὸ Πάσχα εἶνε τὸ τελικὸν κατάντημα, ὁ σκοπός, τὸ πρὸς ὃ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ὥρισεν νὰ μὴ ἱεραρχηθῆται τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἡ λειτουργικὴ θυσία κεχωρισμένης, ἵνα τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα δίδυμος συντελήται ἡ ἀνάμνησις, τῆς τε δηλονότι σταυρικῆς τοῦ Κυρίου θυσίας, ἀμα δὲ καὶ τῆς ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀναστάσεως. «Τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός».

Ἡ «Ἐκκλησία».

Ἐνεκα τῆς ἀπὸ νινος ἐμφανισθείσης γενικῆς κρι-

σεως τοῦ χάριτος ἡ καὶ παρ' ἡμῶν ἔλλειψις αὐτοῦ ἀναγκάζει καὶ τὴν «Ἐκκλησίαν» νὰ περιορίσῃ προσωρινῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν σελίδων τῆς εἰς τὸ ἡμῶν.

Ἡ καθολικὴ αὕτη «πέινα τοῦ δημοσιογραφικοῦ χάριτος», ὡς χαρακτηρίζει τὴν σημερινὴν ἔλλειψιν τοῦ ἡ παγκόσμιος δημοσιογραφία, προξενεῖ πανταχοῦ δυσφορίαν μεγάλην, λογίζεται δ' εὐλόγως ὡς μέγιστης κοινωνικῆς καὶ ἄλλης ζημίας πρόξενος ὁ περιορισμὸς τοῦ γραπτοῦ λόγου καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἐξάθενισις τῆς πνευματικῆς κινήσεως, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ κακοῦ βῆλλονται αἱ ὑψίσται ἀξίαι, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀδυνατεῖ νὰ εὐσταθήσῃ ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία.

Ἡ ἀπήχησις.

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον ἀπεστάλη τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

Ἐβρουζανίας. Ἐφημεριακὸς κλήρος περιφροσίας Ἀγράφων Ἐβρουζανίας ἐπὶ βελτιώσεως ἀποδοχῶν ὑποβάλλει θερμοσίτας εὐχαριστίας δέσμενος μακροζωΐαν. Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτοπος Γεώργ. Ντάλης, Πέτρος Ντάλης, Γεώργ. Παπαγεωργίου, Κωνστ. Παπαρικός, Ταξιάρχης Σάγγης, Ταξ. Χουσικός.

Ὁ λόγος τοῦ Ἀμβωνος.

Οἱ «Ἐκκλησιαστικὴ Καιροί» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσαν δαχάτως τὴν ἀκόλουθον παρατήρησιν:

«Ἡ ἐν Λονδίῳ ἀμερικανικὴ ποσοβία ἐκκλοφώρησις μεταξὺ τοῦ κλήρου ὀλοκλήρου τῆς Βρετανίας ἐν δημοσίευσμα περὶ τῆς ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, εισηγουμένη ὅπως τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀποτελέσῃ θέμα διὰ κηρύγματα ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος, Ολιβόουθα διὰ τὴν προσπάθειαν ταύτην τῆς χορηγικοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ διὰ πολιτικὴν προπαγάνδαν. Ἄν πρόκειται ἐνδὸς περὶ τῆς ἀξίας οὗτο ἐν λόγῳ δημοσιεύματος, οὔτε τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς. Ἄλλ' ἡ ποσοβία φαίνεται δι' ἔχει ἀνάγκη μίας αὐστηρᾶς ὑπομνήσεως δι' ὃ ἄμβων εἶνε προωρισμένος διὰ τὴν ἐξαγγελίαν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ μόνον αὐτοῦ».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν συμπληρωσάντων ἐνιαυσίαν συνοδικὴν περίοδον Σεβασμιωτάτων τέως συνοδικῶν συνέδρων ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπαρτιοθεῖσα ὑπὸ τὴν νέαν αὐτῆς σύνθεσιν ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος Ἀμβροσίου, Κασσανδρείας Καλλινίκου, Μαρωνείας Βουλιέου, Ζιχνῶν Κυρίλλου, Κερκύρας Μεθοδίου, Πολυανῆς—Κιλκισίου Ἰωακείμ, Παραμυθίας—Φιλιατῶν Δωροθέου, Καρυστίας—Σκύρου Ἀνανίου, Ἱερισσοῦ—Ἀγ. Ὀρους Διονυσίου, Ἀργολίδος Χρυσοστόμου, Ναυπακτίας—Εὐρυτανίας Χριστοφῆρου καὶ Γυθείου—Οἰτύλου Δημητρίου, συνήλθε τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ (12) εἰς πρώτην τακτικὴν συνεδρίαν.

Ἀρχομένης τῆς συνεδρίας ἡ Α. Μ. ὁ Πρόεδρος Ἀρχιεπίσκοπος προσφωνῶν τὰ νέα συνοδικὰ μέλη ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὴν Ἱ. Σύνοδον θὰ ἀπασχολήσῃσι τὰ ἐπίκαιρα ζητήματα, ἥτοι τὸ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν κατεστραμμένων ναδῶν τῆς χώρας, τὸ παλαιοημερολογικὸν καὶ τὸ σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν οικονομικόν.

Ἐκ μέρους τῶν συνοδικῶν μελῶν ἀπαντήσας ὁ πρῶτος τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιος ἐβεβαίωσε τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος θὰ καταβάλλῃ πάσαν προσπάθειαν πρὸς ὀριστικὴν τῶν ἐν λόγῳ ζητημάτων διευθέτησιν, ἐπέκαλέσθη δὲ ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς Συνόδου τὴν θεϊαν βοήθειαν.

Μεθ' ὃ κατηρίσθησαν ὡς ἀκολούθως αἱ συνοδικαὶ Ἐπιτροπαί:

1) *Κανονικὸν Συμβούλιον Ο. Α. Ε. Π.*: Πρόεδρος ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος, μέλη οἱ Σεβ. Φθιώτιδος Ἀμβρόσιος καὶ Παραμυθίας Δωρόθεος τακτικά, ἀναπληρω-

ματικὸν ὁ Σεβ. Ζιχνῶν Κύριλλος.— 2) *Διοικητ. Συμβούλιον* Τ.Α.Κ.Ε.: Πρόεδρος ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος, τακτικὸν ὁ Σεβ. Καρυστίας Ἀνανίας, ἀναπληρωματικὸν ὁ Σεβ. Γυθείου Δημήτριος.— 3) *Κεντρικὸν Συμβούλιον Ἀποστολικῆς Διακονίας*: Πρόεδρος ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος, τακτικὸς ὁ Σεβ. Φθιώτιδος Ἀμβρόσιος καὶ Κασσανδρείας Καλλίνικος, ἀναπληρωματικὸν ὁ Σεβ. Ναυπακτίας Χριστοφόρος.— 4) *Ἐποπιτιύουσα Ἐπιτροπὴ Δελτίου «Ἐκκλησία»*: Πρόεδρος ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος, μέλη εἰς Σεβ. Κερκύρας Μεθόδιος καὶ Ναυπακτίας Χριστοφόρος.— 5) *Ἐποπιτικὸν Συμβούλιον Ἐκκλησ. Ἐκπαιδύσεως*: ὁ Σεβ. Κερκύρας Μεθόδιος.— 6) *Συμβούλιον Σχολῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς*: ὁ Σεβ. Κασσανδρείας Καλλίνικος.— 7) *Ἐπι τῶν Γάμων καὶ διαζυγίων*: ὁ Σεβ. Γυθείου Δημήτριος.— 8) *Ἐπιτροπὴ Κωδικοποιήσεως Ἐκκλ. νόμων*: οἱ Σεβ. Φθιώτιδος, Κασσανδρείας, Ἱερισσοῦ καὶ Ἀργολίδος.— 9) *Ἐπι τῶν μοναστηριακῶν*: ὁ Σεβ. Καρυστίας.— 10) *Ἐπι τῶν διδασκαλικῶν βιβλίων*: οἱ Σεβ. Κερκύρας καὶ Ναυπακτίας.— 11) *Ἐπι τῶν δαπανῶν Συνοδικῶν Γραφείων*: εἰς Σεβ. Μαρωνείας, Ζιχνῶν καὶ Πολυανῆς.— 12) *Ἐπι τοῦ παλαιοημερολογητικοῦ*: οἱ Σεβ. Φθιώτιδος, Κασσανδρείας, Παραμυθίας, Ἱερισσοῦ καὶ Ἀργολίδος.— 13) *Ἐπι τῶν προσφγῶν*: οἱ Σεβ. Φθιώτιδος, Ζιχνῶν καὶ Ἀργολίδος.— 14) *Ἐπι τῶν χειροτονιῶν*: ὁ Σεβ. Πολυανῆς—Κιλικίου.— 15) *Ἐπι τῶν σχέσεων μετὰ τῶν ξένων Ἐκκλησιῶν*: εἰς Σεβ. Μαρωνείας καὶ Ἀργολίδος.— 16) *Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον*: οἱ Σεβ. Μαρωνείας, Πολυανῆς, Ἱερισσοῦ καὶ Ἀργολίδος.

Ἀποστολικὴ Διακονία. Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ 12η τρ. μ., ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Μακάριος ἐπεσκέφθη τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Τὴν Α. Μ. ὑπεδέχθη ὁ Διευθυντὴς τοῦ Οἰκοτροφείου Σεβ. π. Λήμιου κ. Βασίλειος, ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῆς Ἀποστ. Διακονίας καὶ τὸ λ. ἰπὸν προσωπικὸν τοῦ Οἰκοτροφείου. Τὴν Α. Μ. Μακαριώτατος προσεφώνησε καταλλήλως ὁ Διευθυντὴς τοῦ Οἰκοτροφείου, ὁ δὲ Μακαριώτατος ἀπαντῶν, ἀφ' οὗ ἀπέτεινε πρὸς τοὺς φοιτητὰς καταλλήλους λόγους, ἠχοῦσα τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ παραμονὴν πλείστων θεολόγων ἐκ Κύπρου.

Εἶτα ἡ Α. Μακαριώτατος περιελθοῦσα ὁλόκληρον τὸ Οἰκοτροφεῖον ἀνεχώρησε μετ' ἀγαθῶν ἐντυπώσεων.

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ, 11η τρ. μ., ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ κ. κ. Βόγλης καὶ Τσέλλος ἐκπροσωποῦντες τὸ Κοινωνικὸν Ἴδρυμα Ἀγ. Βαρβάρας (Πατησίων), ὑπέγραψαν τὴν συμβολαιογραφικὴν πράξιν τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ Ἰδρύματος τούτου μετὰ πάντων τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ὑπὸ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἡ Ἐφορεία τῆς Παν(κ)κῆς Λέσχης ἀπεφάσισαν ὅπως τὸ ἐξ εἰσφορῶν τῶν φοιτητῶν τοῦ Παν(κ)κίου Ἀθηνῶν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ δρχ. 40.500.000 διατεθῆ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἐν Ἀγ. Βαρβάρα Δαφνίου Οἴκου τῶν Φοιτητῶν. Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἀποδεχθὲν τὴν δωρεάν ὑπαχρίστῃθε θερμῶς τὴν τε Σύγκλητον τοῦ Παν(κ)κίου καὶ τὴν Ἐφορείαν τῆς Παν(κ)κῆς Λέσχης.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐπεκράωσε τὴν γενομένην τῇ 9η τρ. μ. δημοπρασίαν πρὸς κατασκευὴν τοῦ σκελετοῦ ἐκ σιδηροπαγοῦς σκυροδέματος τοῦ οἴκου Φοιτητῆρας (Ἀγ. Βαρβάρας Δαφνίου), ἀνακηρύξαν ὡς τελευταῖον μειοδότην τὸν κ. Ἀν. Ράδον, διεβίβασε δὲ τὰ σχετικὰ πρακτικὰ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρθοκυμάτων διὰ τὰ περαιτέρω.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀποστ. Διακονίας κατόπιν προσυνηνοήσεων ἔκαμεν ἀποδεκτὴν τὴν ὑπαγωγὴν τοῦ ἐν Πάτρῳ ὀφαιουργικοῦ Ἐργαστηρίου ὑπὸ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν.

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία προτιθεμένη ν' ἀποστείλῃ κατὰ τὸ ἐπόμενον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1951)52 τέσσαρας ὑποτρόφους εἰς Γαλλικὰ Παν(κ)μια πρὸς εὐρυτέρας

θεολογικὰς σπουδὰς, διὰ προκηρύξεως, δημοσιευμένης ἐν τῷ παρόντι τεύχει, καλεῖ τοὺς βουλομένους ἀγάμους κληρικούς, ὅπως ὑπεβάλλωσιν αὐτῇ αἴτησιν μετὰ τῶν ἐν τῇ προκηρύξει ἀναφερομένων πιστοποιητικῶν.

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας τοῦ Τυπογραφείου ἐπελέγησαν δέκα μαθηταὶ τοῦ Ἐκκλ. Ὁρφανοτροφείου πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Τυπογραφικῆς καὶ Βιβλιοδετικῆς τέχνης. Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τοῦτο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπηύθυνεν Ἐγκύκλιον πρὸς πάντας τοὺς Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρακαλομένους ὅπως ἐξετάσωσι καὶ ἴδωσιν ἂν μεταξὺ τῶν Μοναχῶν ὑπάρχουν οἱ κατάλληλοι καὶ οἱ πρόθυμοι πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Τυπογραφικῆς καὶ Βιβλιοδετικῆς τέχνης.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Ἀμβρόσιος ἀπέστειλε διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου 80 ὄκ. ἐλαίου.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τῇ 2 μεσοῦντος ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκάλεσε τοὺς κληρικούς τομεάρχας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν εἰς σύσκεψιν περὶ τοῦ μετὰ διήμερον διεξαχθησομένου ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν ἐκκλησιῶν ἐράνου, τῇ δὲ παραμονῇ τοῦ ἐράνου (3) περὶ ὧραν ἐνάτην μ.μ. ἀπηύθυνεν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν τὴν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ φύλλου τούτου δημοσιευομένην ἔκκλησιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὅπως τῇ ἐπαύριον ὀλοψύχως προσφέρῃ τὸν ὄβελόν του. Αὐτῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς διενεργείας τοῦ ἐράνου, Τετάρτῃ (4), ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Διον. Ψαριανοῦ, ἐπίσκεψθεῖς διαφόρους συνοικίας τῆς Πρωτευούσης παρηκολούθησε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν προσωπικῶς τὸν διενεργούμενον ἔρανον.

—Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς 6 Ἰσταμένου ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατεβῶν εἰς Πειροιά προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου καθ' ἣν ἀνέγνω τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Θεοδόκου ἐν τῷ ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας, τῇ προχθὲν δὲ Παρασκευῇ (13) χοροστατήσας ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ ἀνέγνω τὴν πρώτην καὶ τὴν τελευταίαν στάσιν τοῦ Ἀκαθίστου.

—Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ (9) ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παρέστη κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου πομποῦ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν εἰς Λιδόσια, κατὰ δὲ τὰς ἐσπερινὰς ὥρας προήδρευσε τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνοικοδομήσεως τῶν ναῶν, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ὁποίας παρέστησαν καὶ οἱ κ. κ. Μαντζαβίνος καὶ Γουναράκης.

—Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε εἰς ἐπανειλημμένα συνεδρία (12, 14, 15) τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Παλαιοημερολογιῶν Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

—Κατὰ τὸ λήξαν δεκαπενθήμερον ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδέχθη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ρόδου κ. Σπυρίδωνα (6), τὸν ὀφθυπουργὸν Ὁρθοκυμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Μόδην (7), τὴν Πρόεδρον τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκροτηθέντος Διεθνoῦς Συμβουλίου τῶν Γυναικῶν Miss Evans καὶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ. Μακάριον πρὸς ἀποχαιρετισμὸν ἐπὶ τῇ εἰς Κύπρον ἐπιστροφῇ αὐτοῦ.

—Κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ Θεοφ. ἐπίσκοπος Εὐρίπου κ. Ἀλέξιος ἀναχωρήσας τῇ 14 παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου εἰς Ἡπειρον πρὸς διενεργείαν τοῦ ἐράνου τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν ναῶν, ἐπέστρεψεν ἐκεῖθεν τῇ 6 μεσοῦντος.

—Περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν ἐιδικῇ συνεδρίᾳ ἐδεξιῶθη ἐν τῷ Θεολογικῷ Σπουδαστηρίῳ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ρόδου κ. Σπυρίδωνα, προσελθόντα πρὸς ἀποχαιρετισμὸν τῶν καθηγητῶν αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐπικειμένη ἐν Ρόδον ἀναχωρήσει του. Τὴν Α. Σ. ἐν προσφωνήσει ὁ Κοσμητὼρ τῆς Σχολῆς κ. Β. Βέλλας ἐκφράσας τὴν χαρὰν αὐτῆς ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς Ἐκ-

κλησίας ἐπαξίᾳ ἀρίστου αὐτῆς τροφίμου προαγωγῆ εἰς τὴν περιφανῆ ἡτῆς Δωδεκανήσου Μητρόπολιν, ἡ-χῆθη εὐδόξωσιν τῆς νέας αὐτοῦ ποιμαντορικῆς διακο-νίας, ἡ δ' Α. Σ. ἐν συγκινήσει εὐχαριστήσας τὴν μη-τέρα Σχολὴν διὰ τὴν δεξίωσιν ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμο-σύνην του ἐφ' οὗς ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἐδιδάχθη καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ζωηροῦς πάντοτε θὰ διακρατῆ τοὺς μετὰ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ δεσμούς.

— Διὰ Β. Δ. ὁ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Τμηματάρχης τῆς Γενικῆς Διευθύν-σεως Θρησκευμάτων κ. Ἀνδρέας Φυτράκης, Ὑφηγη-τῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθη-νῶν, προήχθη εἰς Διευθυντὴν Θρησκευμάτων.

Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Ι

Μητρόπολις Καστορίας

Ἠγγέλθη ἐκ Καστορίας ὅτι εἰς τρίακοντα ναύσκους τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἀνεκαλύφθησαν καλλιτεχνικῆς ἀξίας τοιχογραφίαι τῶν ι' καὶ ιδ' ἑκατονταετηρίδων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐξ Ἱεροσολύμων ἠγγέλθη ὅτι ὁ ἄλλοτε Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου Ἀρχιμ. Βενέδικτος ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Ἀρχιεπί-σκοπος Τιβεριάδος.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Μακάριος γε-νόμενος ἐν τῷ μεταξύ δεκτός ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς Βα-σιλείου, τῇ δὲ παρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐπισκεφθεὶς τὸ Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν, ἐνθα αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐδεξιώ-θησαν αὐτόν μετ' ἐνδείξεων πολλοῦ σεβασμοῦ καὶ τι-μῆς, τῇ ἐπιούσῃ ἀνέκαμψεν ἀεροπορικῶς εἰς τὴν ἔδραν του, ἀφοῦ δι' εἰδικῶν διαγγέλματος ἡχαρίστησε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τὴν ἠρόθυμον συμπαράστασίν του εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Κύ-πρου ἀγῶνα. Ἰδιαιτέρως ἡχαρίστησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, «τὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σπυρίδωνος Πανελλήνιον Ἐπιτροπὴν Ἐνώσεως Κύπρου, τὸν ἑλληνικὸν Τύπον καὶ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν διὰ τὴν εὐγενῆ πρωτοπορείαν τῶν εἰς τὸν ἀγῶνα».

— Καθ' ἣ ἠγγέλθη ἐκ Κύπρου, ἀπεβίωσεν ὁ ἀφ' ἰκα-νοῦ ἀσθενῶν Μητροπολίτης Πάφου Κλεώπας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐκκλησία καὶ Κράτος. Σχέδιον νόμου περὶ χωρι-σμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κράτους ὑποβλήθην εἰς τὴν σουηδικὴν βουλὴν ἀπερρίφθη ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων διὰ μεγάλης πλειοψηφίας (89 κατὰ 24 καὶ 85 κατὰ 15).

Ἐλευθερία θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσις εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαίδευσεως τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ κατὰ τὴν κατὰ Δεκέμβριον 1950 συζήτησιν ἐν τῇ βουλῇ τοῦ Ἰσραήλ περὶ τῶν χρι-στιανικῶν σχολείων τῶν ἱεραποστόλων διεκήρυξεν, ὅτι τὰ σχολεῖα αὐτὰ εἶναι ἐλεύθερα νὰ ἐργασθοῦν ὅπως θέλουν καὶ οἱ χριστιανόπαιδες εἶναι ἐλεύθεροι ν' ἀκολουθήσουν οἰαδήποτε ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα παραλλήλως τῶν θρησκευτικῶν, προσθέσας χαρακτη-ριστικῶς, ὅτι «ὄλοι οἱ γονεῖς εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ δύνανται νὰ ἐκλέξουν τὰ κατάλληλα σχολεῖα διὰ τὰ τέκνα τῶν, εἴτε ταῦτα εἶναι δημόσια, εἴτε ἰδιωτικά, εἴτε θρησκευτικά».

— Τῇ 26 παρελθόντος Δεκεμβρίου τὸ Ἐπισκοπικὸν σῶμα τῆς Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας συνελθὼν ἐν Οὐτρέχτῃ ἐνέκρινε καὶ ἐξέδωκεν ἐπίσημον ἀπόφασιν ἐν ἣ ἐκθέτει τοὺς λόγους, δι' οὗς καταδικάζει τὸ ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας θεσι-σθὲν δόγμα τῆς ἐνσωμάτου εἰς τοὺς οὐρανούς μετα-στάσεως τῆς Θεοτόκου. Τὴν ἀπόφασιν ὑπογράφουν ὁ Πρόεδρος Ἀρχιεπίσκοπος Οὐτρέχτης Ἀνδρέας Rin-kei καὶ ὁ Γραμματεὺς Ἐπίσκοπος Βέρνης Ἀδόλφος Küry.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Προκειμένου ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλη-σίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀποστειλῆ ὡς ὑποτρόφους κατὰ τὸ ἐπόμενον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1951—1952 τέσσαρας Κληρικὸς ἀγάμους πρὸς εὐρυτέρας θεολογικὰς σπου-δάς εἰς Πανεπιστήμια τῆς Γαλλίας, καλεῖ τοὺς βου-λομένους, ἔχοντας γνῶσιν τῆς Γαλλικῆς, ὅπως ὑποβά-λουν εἰς αὐτὴν (Ἀθῆναι—Ἰαίου 1) μέχρι τέλους Ἰουνίου:

1) ἈΓΓΛΟΝ.

2) Ἀντίγραφον Πτυχίου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἢ ἄλλης ὁμοταγῶς ἀγνωρισμένης Σχολῆς.

3) Συστατικὸν γράμμα τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 8,30' π. μ.—2 μ. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Συνδρομαὶ καὶ ἐμβάσματα διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς: Πρὸς τὸν Διαχειριστὴν τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», Ἀ-θήνας (Κ), ὁδὸς Φιλοθέης 19. Τηλέφ. 27.689.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, δέον δὲ νὰ ἦνε εὐα-νάγνωστα καὶ γεγραμμένα ἐπὶ τῆς μᾶς μόνον ὄψεως τοῦ χάρτου.

Δοχίμ. Χρυσ. Γιώτην, Πλέσσια, καὶ **Θεόδ. Σιαμιδην.** Δράμιαν αἱ διευθύνσεις σας διωρθώθησαν.—**Αἰδ. Δημ. Κ. Μακροῦν,** Σκουρέϊκα ἐνεγράφητε φύλλα ἀπεστάλησαν.—**Αἰδ. Ἰωάν. Παπαμιχαλάκη,** Φρεσ-Ἀποκορόννου, καὶ **Δημ. Νταγιουνάκη** Σέλινον ἐνεγράφητε φύλλον ἀποστέλλεται.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ *

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Γυθείου καὶ Οἴτύλου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 2200)40 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ τοῦ Α. Ν. 54)45 περὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας ἀπαντὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν ἱ. κανόνων ὀριζόμενα προσόντα νὰ καταλά-βωσι τὰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τῶν ἱ. ναῶν 1) ἁγ. Νικολάου Μικρᾶς Μαντινείας, 2) ἁγ. Ταξιάρχων Νι-κόβου, 3) Κοιμ. Θεοτόκου Κάτω Τσερίων, 4) ἁγίου Γεωργίου Πύργου-Λεύκτρου, 5) Κοιμ. Θεοτόκου Κα-στανέας, 6) Μεταμορφώσεως Ρηγκλιῶν-Ἰζνας, 7) Εἰ-σοδ. Θεοτόκου Καρρυσόπλευς, 8) ἁγίας Τριάδος Φλο-μοχωρίου, 9) ἁγίου Βασιλείου Κελεφᾶς Ν. Οἴτύλου, 10) ἁγ. Νικολάου Σταυρί Παγγιά-Κηπούλας, 11) ἁγίου Γεωργίου Νικανδρίου-Χαροῦδας καὶ 12) ἁγίου Σπυρί-δωνος Βάθειας, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-σεως τῆς παρουσῆς ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τῶν ἄνω Νόμων ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων.

Ἐν Γυθείῳ τῇ 8 Ἀπριλίου 1951

† Ὁ Γυθείου καὶ Οἴτύλου Δημήτριος

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΒΕΑΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† Ὁ Κερκύρας-Παξῶν ΜΕΘΟΔΙΟΣ

† Ὁ Ναυπακτίας ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀναδηματῆς

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Ἐν Ἀθήναις Τόποις «Φοῖνικες» Λεωννάτου 4.